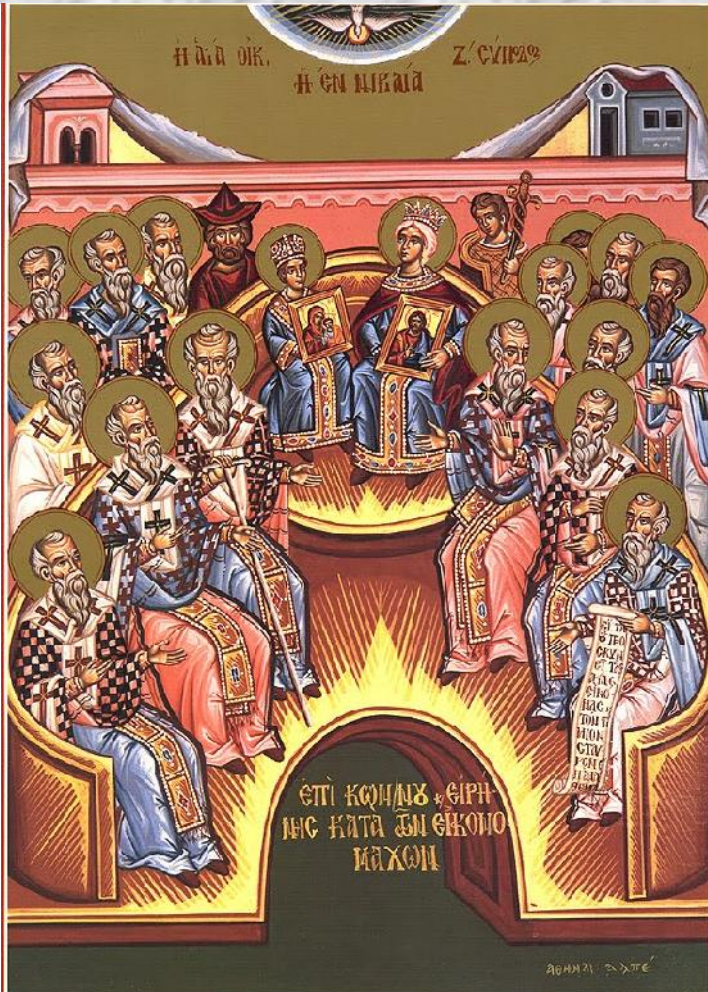

UKRAINIAN ORTHODOX METROPOLITAN CATHEDRAL OF THE HOLY TRINITY

SUNDAY BULLETIN

20-та неділя після П'ятидесятниці ✦ 20th SUNDAY AFTER PENTECOST

30-го Жовтня ✦ October 30th

ВІТАЄМО!

Ласкаво просимо до Митрополичої Катедри Пресвятої Тройці. Ми надзвичайно раді, що Ви рішили бути на Літургії разом з нами. Просимо приєднатися до нас після Св. Літургії в нашій аудиторії для зустрічі і знайомства за чашкою кави.

ПРИЧАСТЯ

Ми радо вітаємо Вас на сьогоднішнє Богослуження. Прийміть до уваги, що Православні Християни, котрі постом, молитвою і Св. Сповіддю належно до Таїнства Причастя приготувалися - можуть приступати. Після закінчення Літургії, підходьте, будь ласка, до цілування хреста і на бажання беріть по кусочку просфори (посвячений хліб). Просить ся представитися нашому священикові під час товариської зустрічі при каві та запитати його як стати членом Православної Церкви.

Якщо маєте будь-які питання щодо Православної Церкви чи катедральної парафії Пресвятої Тройці,— запитуйте о. Григорія і ми радо будемо відповідати.

WELCOME VISITORS!

Welcome to the Metropolitan Cathedral of the Holy Trinity. We are pleased you chose to be here today. Please join us downstairs for Coffee after the Liturgy, so we have the opportunity to meet you.

Receiving Holy Communion

We are pleased to welcome you to worship with us today. Please note that only Orthodox Christians who have prepared themselves with prayer, fasting and confession may approach to receive Holy Communion. Everyone is welcome to receive the blessing and partake of the blessed bread (Antidor) at the dismissal. Please introduce yourself to our pastor during the coffee hour and ask him about membership in the Orthodox Church.

If you have any questions about the Orthodox Church or the Holy Trinity Cathedral parish in particular, we will be glad to answer. Please see Fr. Gregory after the services or call him.

СВЯТИХ ОТЦІВ 7-ГО ВСЕЛЕНЬСЬКОГО СОБОРУ

Між зображенням звичайної людини чи святого, Божої Матері, і, тим більше, Господа Ісуса, церковна свідомість вбачає істотну відмінність. Ікона є не тільки зображенням, а й священним предметом, через який тому, хто молиться передається Божа благодать, святість. Це не залежить від того, хто зображений на іконі: Христос, Богородиця або хтось зі святих, бо Господь — це наше єдине Джерело освячення і святості.

Цілувати святі ікони — означає не тільки виражати любов до особи, що зображена, але й освятитись через дотик до неї.

Існують два перекази про походження нерукотворного образу Спасителя. Згідно з східною гіпотезою, у Едеського царя Авгаря був рунік із зображенням Лику Спасителя, який

з'явився у той момент, коли Господь приклав його до Свого обличчя. Другий переказ, західний, розповідає про жінку на ім'я Вероніка. Шкодюючи Ісуса Христа, Який ніс важкий хрест на Голгофу, вона дала Йому рушник (плат). Коли Спаситель витер Своє лице і повернув плат Вероніці, вона побачила на ньому зображення (відбиток) Лику Господа. Обидві гіпотези заслуговують довіри: цар Авгар є історичною особою, та й обставини виникнення образу на рушнику Вероніки здаються природними, оскільки вони пов'язані теж з історичними фактами.

Сьомий Вселенський Собор відбувався саме під час запеклої боротьби іконоборців з іконошанувальниками. Так як основні докази іконоборців базувалися на зовнішній подібності шанування ікон і скульптурних зображень з ідолопоклонством, то у письмових творіннях, що захищали іконошанування, і соборних визначеннях особливий акцент ставився на духовній стороні іконошанування. Наголошувалось, що об'єктом шанування є не матеріал, з якого виготовлена ікона (не дерево, не полотно та ін.), а сам об'єкт зображення, тобто Господь Ісус Христос, Пречиста Його Матір та Святі. Цим іконошанування і відрізнялося від ідолопоклонства.

Уже в катакомбах 2-го і 3-го ст. зустрічаються іконописні зображення, а Церковні торжества 843 р. остаточно затвердили практику шанування ікон, догматизовану в Нікеї сьомим Вселенським Собором у 787 р.

Одним з улюблених сюжетів для зображення був лик Божої Матері, що нараховував сотні варіантів, які дуже шанувалися, як тоді, так і в наш час. Ікони Спасителя, за винятком Нерукотворного Образу, не мають особливих назв. Іноді Христос зображується у вигляді Царя, що сидить на троні, і означає Господа Вседержителя, а найчастіше Він зображується страждаючим на Хресті.

Московський Собор 1667 р. засудив будь-які зображення Бога-Отця. Підставою для ухвали Собору 1667 р. послужили Священне Писання і Священне Передання. "Бога не бачив ніхто ніколи, – говорить євангеліст Іоанн, - Єдинородний Син, Суций в лоні Отчому, Він явив" (Ін. 1:18; Пн. 4:12). Сьомий Вселенський Собор дозволив зображувати Сина Божого тому, що Він, "прийнявши образ раба, зробився подібним людям і за виглядом став як людина" (Філ. 2:7), тобто став першим і живим Образом невидимого Бога. Ісус Христос став живою Іконою.

Взагалі Божественна природа, окрім розкриття її в Особі Боголюдини, залишається прихованим і недоступним не тільки для очей, але й для розуму, тому що Бог – Той, Який "мешкає в неприступному світлі, Якого ніхто з людей не бачив і бачити не може" (1 Тим. 6:16).

Проте, Господь, в особі Сина і Слова Божого, Другої Іпостасі Святої Трійці, став Людиною, доступною для зору, слуху, - як це стверджувала Церква на своєму 7-му Вселенському Соборі, а відтак, доступним і для зображення. Аналогічно і з зображенням Духа Святого, Який при Хрещенні Спасителя зійшов на Нього у вигляді голуба. Такий образ Духу Святого є канонічним, як і зображення Його у вигляді вогнених язиків, що сходять на апостолів.

На православному Сході зустрічаються ікони "Старозавітної Трійці," де зображено явлення Бога у вигляді трьох мандрівників Авраму. Таке зображення також є цілком канонічним: Господь за бажав явити Себе в цьому образі, який мав глибоке символічне значення і не претендував на реалістичне віддзеркалення Особи. Ця ікона поширена зі стародавніх часів як на православному Сході, так і на Русі.

Крім того, ікони можна поділити на ті, які особливо шанують і на звичайні. Ікона стає святиною загального рівня після того, як священник прочитає відповідні молитви та окропить її святою водою. На цьому рівні святість ікони і ступінь її шанування не залежать ні від матеріалу виготовлення, ні від художньої цінності, ні від старовини або історичних фактів тут діє сила живої віри та щирої молитви віруючої людини. Все це відповідає канону іконошанування, що був прийнятий на 7-му Вселенському Соборі.

Проте інша ситуація з іконами, які часто називають чудотворними і шанують особливо. Ознакою такої ікони є чудеса, які сталися з віруючими в силу їх віри та по їхній молитві. Часто народна свідомість приписує чудотворіння самій іконі, а не зображеній на ній особі, що є помилкою. Згідно з канонами 7-го Вселенського Собору, честь шанування ікони повинна стосуватись тільки прообразу, тобто особи, що зображена.

Напевно, чимало з православних віруючих чули про чудотворну ікону під назвою "Троєручиця", проте мало, хто знає історію виникнення цієї ікони. Тому, наводячи приклад чудотворної ікони, ми вирішили коротко розповісти вам про неї. Ікона "Троєручиця" прославилась у важкий період ранньої

історії християнської віри – під час іконоборства, за часів панування візантійського імператора Льва Ісаврянина, який був відомим лютим іконоборцем. А подія, про яку йтиметься, датується приблизно 716-им роком і пов'язана з ім'ям прп. Іоанна Дамаскіна.

Підступним способом імператор Лев вирішив знищити щирою захисника іконошанування преподобного Іоанна, виставивши його перед халіфом як зрадника. На той час, він займав почесну державну посаду. Лев повідомив халіфа про те, що Іоанн нібито радить йому, Льву Ісавряніну, почати війну з сарацинами і захопити Дамаск. Брехня була підтверджена фальшивим листом, який вправні писарі підробили так, що почерк Іоанна не викликав підозри в халіфа. Тоді за таку "зраду" останній наказав негайно відсікти Іоанну праву руку. Вирок було виконано. Але Іоанн дуже просив віддати йому відсічену руку, тож халіф погодився і виконав його прохання.

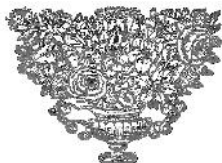
Зачинившись у себе, Іоанн з'єднав розчленовані місця руки і почав глибоко молитись Богородиці. Він, немов бачив перед собою Владичицю, говорив з Нею, просив зцілити руку, щоб він міг нею робити добрі справи. Після цього він заснув. Уві сні з'явилася до нього Богородиця і промовила: "Ти зцілений. Трудися ж старанно твоєю рукою". Іоанн, прокинувшись; побачив свою праву руку абсолютно здоровою. Звістка про чудове зцілення Іоанна швидко поширилася по Дамаску, а халіф, усвідомивши свою провину, попросив преподобного знову вести державні справи. Але Іоанн відмовився, і своє подальше життя присвятив служінню Богу, пішовши в монастир, прийняв постриг. Він залишив після себе глибокоморального змісту праці по духовній філософії та склав багато церковних піснеспівів. У нижню ж частину ікони Богоматері, перед якою так ревно молився і отримав зцілення, прп. Іоанн Дамаскін приклав третю руку зроблену зі срібла, а саму ікону взяв із собою в обитель. Донині в Греції існує добра традиція, коли людина отримує зцілення після молитви біля чудотворних ікон, засвідчуючи диво, яке сталося, вона виготовляє з цінного металу маленьку фігуру тієї частини тіла, що uzдоровилась і залишає її біля ікони, як дар-жертву Богу, або Божій Матері чи Святому за зцілення.

Варто зазначити, що особливо цінними у загальноцерковному значенні є жанрові ікони, які відтворюють біблійні події, сюжети свят, а також життя святих. Споглядаючи таку ікону, той, хто молиться може легко відновити в пам'яті або навіть вперше пізнати події Священної історії наприклад, Воздвиження

Хреста.

Шанування ікон зумовило розвиток церковного живопису: великі витвори Феофана Грека, св. Андрія Рубльова, Діонісія, Ушакова та інших корифеїв руського іконописного мистецтва народжувались переважно тільки в умовах православного благочестя.

Однак, найважливішим, найістотнішим аспектом шанування ікон є прагнення помістити в центр духовних вражень і переживань насамперед Самого Господа і Спаса нашого Ісуса Христа. Дивлячись на Його Лик, зображений крупним планом, як на іконі "Нерукотворний Спас", той, хто молиться звертається подумки до свого Господа, як до Спасителя та Божественного Учителя вічної істини і добра, а, преклоняючи коліна перед Розп'яттям, перймається співчуттям і відчуває подяку Тому, Хто був "укритий ранами за гріхи наші і мучимий за беззаконня наше" (Іс. 53:5).

ПАРАФІЯЛЬНІ ОГОЛОШЕННЯ

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ ПРИ КАВІ

Запрошуємо усіх учасників по сьогоднішнім Богослуженні, перейти до катедральної аудиторії на каву і перекусу та поспілкуватися між собою.

СВЯТО-ТРОЇЦЬКІ СЕНЬЙОРИ

Насупні сходи́ни сеньйорів відбудеться в середу 2-го жовтня, о годині 10-ій ранку.

Поїзка: Музайю - виставка Корилика.

Запрошуємо усіх зацікавлених до участі!

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Управа повідомляє членкинь, що

Загальні Місячні Збори
відбудуться в неділю 6-го листопада
Зараз після товариської зустрічі при каві.

Усіх членкинь закликається до численної участі.

День Пам'яті

Шануємо пам'ять тих, які віддали
своє життя на полі бою за свій рідний
край!

В п'ятниця, 11-го листопада ц.р.

✳Панахида о годині 10:30 ранку

Митрополіча Катедра Пресвятої Тройці

Увага:

Якщо ви знаєте, що хтось із вірних нашої церковної родини занедужав і перебуває на лікуванні в лікарні чи вдома, або потребує необхідної пастирської опіки, ласкаво просимо Вас, повідомити про це отця Григорія, настоятеля.

Можна перед Літургією подати священику список осіб, які просять молитися за їх здоров'я або за вилужання хворих.

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

**30-го Жовтня - 20-та неділя після П'ятидесятниці.
Пам'ять свв. Отців Сьомого Вселенського Собору**

- ❖ Сповідь: 9:30 год. ранку.
- ❖ Часи: 9:30 год. ранку.
- ❖ Божественна Літургія: 10:00 год. ранку.

3-го Листопада—четвер.

Дім Опіки ім. Святої Родини

- ❖ СЛУЖБА: 10 ГОД. РАНКУ.

5-го листопада—субота.

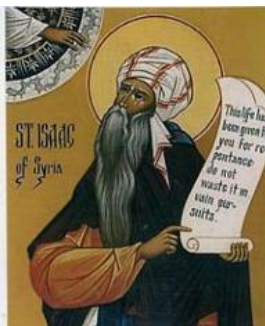
ДИМИТРІВСЬКА ПОМИНАЛЬНА СУБОТА

- ❖ Сповідь: 9:00 год. ранку.
- ❖ Божественна Літургія: 9:30 год. ранку.
- ❖ Велика Вечірня: 5:00 год. вечора.
- ❖ Сповідь після Вечірні.

**6-го листопада—24-та неділя після
П'ятидесятниці.**

- ❖ Сповідь: 9:30 год. ранку.
- ❖ Часи: 9:30 год. ранку.
- ❖ Божественна Літургія: 10:00 год. ранку.

ПЕРЛИНИ СВЯТИХ ОТЦІВ

Подвижницькі настанови святого Ісаака Сирійського

31. Діла й труди тоді принесуть душі нашій безпристрасність, умертвлять земні члени і втихомирять помисли, коли прилучимося до безмовности, коли зникне в душі сум'яття від вражень, що постають внаслідок зовнішніх почуттів. Інакше неможливо досягнути внутрішнього поступу. Бо якщо дерево щодня підливати, то чи засохне коли-небудь коріння його? Чи поменшає води в посудині, якщо її щоденно наповняти? - Коли ж досягне хто безмовности, тоді душа його вправно розрізняє пристрасті і внутрішній чоловік його, ставши до духовної боротьби, перемагає їх і день-у-день возводить душу до чистоти.

32. Коли можна сказати, що осягнула людина чистоту? - Коли всіх навколо себе бачить вона добрими і ніхто не видається їй злим і скверним, - тоді істинно чиста вона серцем.

33. Що робити подвижникові безмовному в келії своїй? Чи дбайлива, твереза душею людина потребує питати, як їй поводитися наодинці зі собою? Яке ж інше заняття може бути в монаха, крім плачу над гріхами своїми?! І що на світі ліпше є од сього? Вже саме перебування монаха в келії та усамітнення його, подібнее до перебування у гробі, далекому од радості людської, - вчить його, що діянням його є плач. І всі Святі одходили з життя сього в риданії. Молімо ж Господа, щоб Він дарував нам сльози покаянія. Бо якщо сподобимось цієї благодаті - ліпшої й вищої над інші дарування, - то з її поміччю досягнемо чистоти, що не відніметься уже од нас.

HOLY FATHERS OF THE SEVENTH ECUMENICAL COUNCIL

Today the Orthodox Church commemorates the Holy Fathers of the Seventh Ecumenical Council, who met together in the year 787 to defend and describe the proper use and veneration of the Holy Icons (Images).

Icons have been a part of the Christian experience since apostolic times. St. Luke is in fact credited with being Christendom's very first iconographer.

According to ancient tradition, he crafted an image of the Theotokos and Christ-child that was blessed by her, and later used as the basis for the "Vladimir Mother of God" icon which is still very popular today. Images and various Christian symbols adorned the catacombs of the first centuries, and later the churches of the Constantine-period and far beyond.

Yet despite such early and widespread use and endorsement, there has always been a small percentage of people in every generation who stubbornly opposed the use of holy images within the Church. There are many such people even today in the Christian traditions outside of Orthodoxy. Such people invariably resort to the Old Testament to argue that Christian icons are a form of "graven image" expressly forbidden by the Second Commandment. Despite the fact that the Old Testament lawfully included profuse imagery--including the brass serpent Moses held aloft to symbolize Christ crucified,

the architecture of the earthly Temple which was modeled after its antitype in heaven, and the golden cherubim on the Ark of the Covenant--for some reason Christian icons are singled out by some as “violations of scriptural commandments” and those of us who use them are uncharitably branded as “foolish idolators” who blindly follow “the teachings of men” rather than the pure word of God. I’m sure we have all heard such accusations.

While being in full agreement that icons should never be worshipped, the Holy Fathers of the Seventh Ecumenical Council defended the proper use of them within the Church on the basis that through the incarnation of the Son of God, the invisible and immaterial God added to His existence a visible and material human nature which could now rightfully be depicted by human art. In short, Christian Iconography exists solely because of the incarnation of Christ! This is why attempts to use the impartial revelation of the Old Testament to argue against the fuller revelation demonstrated in New Testament iconography is mistaken and invalid.

Icons prove that God became man, bringing glorification to humanity. The Christ-figure portrayed in the icons is not a ghost or an illusion, nor merely an ordinary man. He is the God-man Jesus Christ, the Blessed Second Person of the Holy Trinity, truly incarnate and divinely glorified in the flesh for our sakes and for our salvation.

The Holy Fathers taught that icons are not merely useful to the Church, but in fact essential to preserving the full understanding of the incarnation and our glorious salvation against the many heresies that continually assail these beliefs. The icons not only depict God incarnate, but they also show the saints deified by their union with Christ as partakers of the divine nature, which indeed is both the promise and potential shared by all of us who are joined to the glorified humanity of Christ through the new birth of water and the Spirit in Holy Baptism.

The spirit of error denies the essential importance of iconography, claiming that Christian truth can be preserved by words alone. That’s simply false. The Holy Images convey truth on a different level than written or spoken words, and at

the same time combine with them to present truth in a more full and complete way. Interestingly enough, most heretics who deny the deity of Christ are perfectly content to use the Church's bible to teach their falsehoods. But they do not use the Church's icons. There is something a bit too "divine" in the portrayal of the Theotokos and her Child, in the image of Christ glorified, or in the images of the saints filled with God. Such an unmistakable sense of divine presence and holiness which the icons convey does not lend itself well to the empty teachings of those who deny the deity of Jesus Christ, and for this reason the heretics condemn icons and refuse to have them in their buildings. The paint and wood of icons do "make real" the incarnation in a way that the paper and ink of books alone cannot.

The Holy Fathers defined exactly how icons should be used by the faithful. Forbidding the worship of them, the Fathers taught that honour or veneration should be offered through them to the saints they depict, and by this action, adoration and worship offered to God alone, who by His divine condescension took our flesh to make sainthood possible. I have heard people say that it is wrong to venerate the saints because such practice supposedly detracts from the glory that should be given to God. This makes no sense. If you praise a piece of art for its beauty, are you not giving honour to the artist who created it? When we give honour to the saints who were pleasing to God, we give glory and worship to the very God whose transforming grace made them saints. Those who portray God as envious of the honour given to His saints are misguided and have an incomplete and distorted view of God. "I am the LORD, and My glory I shall not share with another!" thunders their God from the pages of the Old Testament [Isaiah 42:8]. In contrast, Jesus prayed to His Father concerning His saints, "And the glory which you gave me I have given them, that they may be one, even as we are one" [John 17:22].

To refuse honour to the saints is to deny the incarnation of the Son of God and our blessed union with Him, by which He is pleased to share His glory with men. It is a denial of the very means of our salvation and the humility of God in the sharing of His life and glory with us. It is an action not rooted

in love, but in the vain imaginings of men who esteem their opinions as possessing greater weight than the teachings of the Church. As we heard in our epistle lesson this morning from Titus 3, such men are sinful, subverted, and self-condemned and are sternly admonished by the Church to repent.

To Orthodox Christians, a church building adorned with icons is as meet and right as the walls of a healthy, happy home adorned with the photographs of many loved ones. The icons remind us of our larger family, and of the common inheritance we share with them all. They make this a warm home, bright and welcoming to all who enter under its roof. Though we were once strangers to God, we have been made a family with all the saints in every generation and with one another by the love of our heavenly Father and His kindness toward us. It is of the greatest importance therefore that we show this same love and kindness toward others, and especially toward those who are so convinced that we are wrong.

The Holy Icons vividly demonstrate the love of God. They leave no question that God has done everything divinely possible to raise man up to a position of great dignity and holiness. Perhaps the best thing we can do for modern day critics of the Holy Icons is to become ourselves living icons of God's love and kindness. As they harshly demand of us biblical justification for our practices, and in many cases shut their minds to our answers, what more can we do but to show them the love of our Father and be kind to them as He Himself is kind to all? It is not our obligation to convince people, but to love them as God does, and thus become true and living icons of our Lord Jesus Christ. May this be the path we choose.

MEMBERSHIP DUES

We find ourselves in the last physical quarter of this year. We are appealing to the membership, those that are still outstanding for 2011, if you could remit your membership dues to the Cathedral Office as soon as possible. The Holy Trinity Cathedral, Consistory and Eparchy rely on these membership dues to help offset the cost of running the Cathedral and Consistory. Your co-operation would be greatly appreciated.

PARISH ANNOUNCEMENTS

COFFEE HOUR

Following the Divine Liturgy we invite everyone to come and participate in our COFFEE HOUR and FELLOWSHIP in the Cathedral Auditorium.

HOLY TRINITY SENIORS

Next meeting will be held on **Wednesday, November 2nd at 10:00 a.m.** In the Cathedral auditorium.

Field Trip: Winnipeg Art Gallery — Kurelek Exhibition

We invite everyone to attend and enjoy the fellowship!

Ukrainian Womens Association of Canada— Lesia Ukrainka Branch

The executive of the UWAC Lesia Ukrainka Branch wishes to inform the membership that on **Sunday, November 6th** the General Monthly Meeting will be held in the Cathedral auditorium following coffee fellowship. All members are asked to attend.

REMEMBRANCE DAY

(Friday, November 11th)

*Lest we forget... Celebrate our freedom
by remembering those who fought to
preserve it!*

Remembrance Day Panachyda Service: 10:30 a.m.

Please notify the Fr. Gregory of all sick and hospitalized parishioners. This is the duty of the family. Do not count on your friends and neighbours to pass the word around. Also, let the clergy know when your family members have been discharged from the hospital or moved to a nursing home.

“With us everything should be secondary compared to our concern with children, and their upbringing in the instruction and teaching of the Lord.” - St. John Chrysostom

12th Annual HALLELUJAH NIGHT

When: Monday, October 31, 2011

Where: Ukrainian Orthodox Church of All-Saints 1500 Day St.

Time: 5:30pm – 8:30pm

Moleben / Prayer service

Presentation on why Orthodox Christians do not celebrate Halloween

Supper - Games— Candy

Fun for the whole family

Cost \$5.00 per child

We request a donation of candy for the children.

If you are interested in attending or have questions, please contact Fr. Evan or Matushka Lisa Maximiuk at 474-2812.

If you are planning to attend, please contact Fr. Evan so that an

Ukrainian School “Chytnia Prosvita”

Offering Ukrainian Conversational Classes for children, Grades 1-10 and Preschool (ages 3-5).

Learn to read, write and speak Ukrainian, as well as explore Ukrainian culture and traditions. Regular classes will take place on Saturday mornings (10:00 am -1:00 pm).

Location: Sisler High School
1360 Redwood Avenue
Winnipeg, Manitoba R2X 0Z1

Regular classes for **Preschool – Grade 10**

For more information, fees, registration, etc. call school Principal Paul Trochanowski B.A., B.Ed., P.B. Ed., M.Ed., at 229-7385 or e-mail ptrochanowski@shaw.ca

SCHEDULE OF SERVICES

OCTOBER 30th—20th SUNDAY AFTER PENTECOST. HOLY FATHERS OF THE SEVENTH ECUMENICAL COUNCIL

- ❖ CONFESSION: 9:30 A.M.
- ❖ HOURS: 9:30 A.M.
- ❖ DIVINE LITURGY: 10:00 A.M.

NOVEMBER 3RD—THURSDAY. HOLY FAMILY HONE

- ❖ SERVICE: 10:00 A.M.

NOVEMBER 5TH—SATURDAY. ST. DEMETRIUS SOUL SATURDAY—MEMORIAL

- ❖ CONFESSION: 9:00 A.M.
- ❖ DIVINE LITURGY: 9:30 A.M.
- ❖ GREAT VESPERS: 5:00 P.M.
- ❖ SACRAMENT OF CONFESSION AFTER THE SERVICE

NOVEMBER 6TH—21ST SUNDAY AFTER PENTECOST.

- ❖ CONFESSION: 9:30 A.M.
- ❖ HOURS: 9:30 A.M.
- ❖ DIVINE LITURGY: 10:00 A.M.

LITURGICAL ITEMS REQUIRED FOR OUR CATHEDRAL

We are appealing to our Cathedral family for donations to replace or purchase anew items required for liturgical services:

- ➔ Bilingual Altar Gospel —**DONATED**
- ➔ Censor (Festive)
- ➔ Censor (Lenten)
- ➔ Censor (Daily)
- ➔ Litia tray (blessing of bread, wheat, wine and oil)
- ➔ Trinity Candle holders for Theophany (set of 3)
- ➔ Funeral Candles (set of 4)
- ➔ Paschal Trisvichnyk with cross
- ➔ Holy Water vessel (large)
- ➔ Icon stands (set of 2) —**DONATED**
- ➔ Icons Saviour & Mother of God —**DONATED**
- ➔ Altar boy stichars
- ➔ Priestly vestments

Please contact Fr. Gregory for more information about a particular item you or your family may wish to donate to the Cathedral.

PRAYER BEFORE READING HOLY SCRIPTURE

O Master Who loves mankind, illuminate our hearts with the pure light of Your divine knowledge and open the eyes of our mind to understand the teachings of Your Gospel. Instill in us also the fear of Your blessed commandments, that we may overcome all carnal desires, entering upon a spiritual life and understanding and acting in all things according to Your holy will. For You are the enlightenment of our souls and bodies, O Christ God, and to You we give glory together with Your eternal Father and Your all-holy, gracious and life-giving Spirit, now and ever and forever. Amen.

WEEKLY SCRIPTURE READINGS

OCTOBER 31—NOVEMBER 6

Monday:	Philippians 4:10-23	Luke 7:36-50
Tuesday:	Colossians 1:1-2, 7-11	Luke 8:1-3
Wednesday:	Colossians 1:18-23	Luke 8:22-25
Thursday:	Colossians 1:24-29	Luke 9:7-11
Friday:	Colossians 2:1-7	Luke 9:12-18
Saturday:	2 Corinthians 3:12-18	Luke 6:1-10
Sunday:	Galatians 2:16-20	Luke 8:5-15

Let us do our best to read these appointed passages at home every day!

AN ORTHODOX CATECHISM

II. THE CREED

THE EIGHTH ARTICLE

How does the eighth article of the Creed read?

And I believe in the Holy Spirit, the Lord, the Giver of Life, who proceeds from the Father, who together with the Father and Son is worshiped and glorified. Who spoke by the prophets.

Who is spoken of in this article?

The Holy Spirit, the third person of the Holy Trinity.

Why is the Holy Spirit called the "Giver of Life"?

Together with the Father and Son, He gives life to all creatures, especially spiritual life to men.

What is meant by the words, "Who proceeds from the Father"?

The meaning is that the Holy Spirit does proceed from God the Father. Christ Himself said: "...the Spirit of truth, who proceeded from the Father, He shall testify of Me."

What is meant by the words "Who together with the Father and Son is worshiped and glorified"?

The Holy Spirit equal with the Father and the Son while being together with them, and should be worshiped and glorified just as God the Father and God the Son are. This is indicated in Christ's command to baptize in the Name of the Father, and of the Son and of the Holy Spirit.

What is meant by the words "Who spoke by the prophets"?

In the Old Testament the Holy Spirit spoke through the prophets just as He spoke through the Apostles in the New Testament. The books of the prophets as well as the writings of the Apostles were written under the inspiration of the Holy Spirit. The Holy Spirit is communicated to Christians through prayer and the Sacraments.

CONTINUED IN THE NEXT ISSUE

ON THE JESUS PRAYER WHICH LEADS TO SANCTIFICATION

from "Gifts of the Desert" by Kyriacos C. Markides

The Jesus Prayer, "Lord Jesus Christ, Son of God, have mercy upon me a sinner", is the most powerful way of contacting God. It fills one with grace as he or she keeps this prayer in his or her heart and mind. Ideally one should reserve a certain amount of time every day and engage in this form of prayer. Furthermore, as one engages in routine activities such as washing dishes, taking a walk, or waiting at a bus stop one can recite the prayer. Then the person will reach a point when the Prayer will be an ongoing activity within his or her consciousness even while asleep or even while one engages in intellectually challenging activities like solving mathematical equations. Prayer becomes a form of breathing, an ongoing activity within the person that sanctifies his or her entire being.

WORDS EVERY CHRISTIAN SHOULD KNOW

Holiness consists not only in the absence of evil or sin: holiness is the presence of higher spiritual values, joined to purity from sin. God is the only one holy by nature. He is the Source of holiness for angels and men. Men can attain holiness only in God, "not by nature, but by participation, by struggle and prayer" (St. Cyril of Jerusalem).

Asceticism is man's struggle to keep the commandments of Christ. It encompasses not only his bodily and spiritual effort, but also the method by which he passes through the three stages of the spiritual life, namely: purification, illumination, and deification (union with God).

Purification refers to the process by which one is cleansed from the passions through: 1) the rejection of all evil thoughts and desires from the mind and heart, 2) the turning of the soul's three powers (reason, desire, and will) towards God,

and 3) the overcoming of self-love by love for God and neighbour.

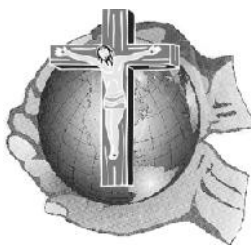
Illumination refers to the process by which the grace of the Holy Spirit, received in Baptism, enlightens the person purified (or at least being purified) of the passions to the true knowledge of God and creation. Illumination is seen primarily in the gift of discernment by which one distinguishes between 1) what is from God or above nature, 2) what is according to nature or good, and 3) what is unnatural or evil.

Deification is union with God, the goal of Christian life; experienced in part during this life, but more fully and unendingly in the next. Scripture says that God is a consuming fire. When man is united with God in the state of pure prayer, he becomes entirely engulfed in the flame of divine love and sees the Uncreated Light of Divinity. This state cannot be described in words but is known only through experience. Union with God imparts immeasurable love, humility, and thankfulness. Deification is what man was created for from the beginning; it is what makes man truly man.

THE EARTH IS THE LORD'S AND THE FULLNESS THEREOF (PSALM 24:1)

The principle behind stewardship is that every material thing, though you may call it yours... actually belongs to God. God owns it all: your land, your property, your income, your life. This is God's world. When you give a truly significant portion of your money, you are only setting apart for God's use a portion of the money that has been entrusted to you by God. The person who gives sacrificially does so because he or she knows whose world this is!

THE ICON CORNER – THE HEART OF THE FAMILY CHURCH

Every Sunday, feastday and other holy day, when we go into our parish temple, we see the heart of the parish which is the sanctuary, where the Holy Table is. When we go into an Orthodox home, we hope to see the heart of the family, which is the icon corner.

Just like the sanctuary is the heart of the parish church, the icon corner is the heart of the family church. In the parish church, the parish family prays together before the sanctuary and the iconostas; in the family church, the family prays together before the icon corner.

What is an icon corner? An icon corner is a shelf or table or cabinet, where icons are placed and where a lamp is kept burning. Many people have icons of Jesus Christ, the Theotokos and icons of the patron saints of the family members. There are many ways to set up the icons and the important thing is just to do it. The icon corner doesn't have to be a corner, it can be a wall or other place in the house where the family can go to pray. It is best if the icon corner faces the east, to remind us of the second coming of Jesus Christ.

Besides the icons and the lamp, it is traditional for pious Orthodox people to keep a Bible and prayer book, holy water, and blessed bread from church. Many people also have holy oil, the palms or willows from Palm Sunday, and other holy things from the services of the church year. The icon corner can be very simple or very fancy but the main thing is that the icon corner is not just a decoration for the house but that it is the heart of the family and that the family uses it. In many pious Orthodox

homes, the icon corner is arranged so that it can actually be used for celebrating the Divine Liturgy, if the priest needs to do this. This reminds us of the history of our Orthodox Faith and that we must always be ready for times when the churches suffer from

those who are not believers.

If you do not have an icon corner, ask your priest to help you start one in your home. Members of the family can use it at any time. If you are not able to read the prayers from the prayer book because there is not enough time, then, at least go to the icon corner and ask for God's blessing before beginning whatever it is that you are doing.

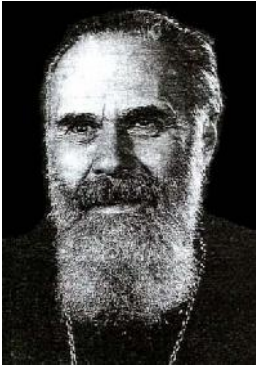
Try to begin each day by going to the icon corner and reading the prayers from the prayer book for the morning, take some, holy bread and holy water. In this way, you are getting God's blessing for the new day. If you cannot read the prayers for some reason, still go to the icon corner, make the sign of the cross and take the holy bread and holy water, still asking God to bless the new day.

You will see that the icon corner makes a big difference in your home. When you see the lamp burning, you will remember that God is always near and that the saints are always praying for your family. When you use the icon corner every day, you will see that God is kept close to your heart and mind and this will help you to be closer to Him and His Orthodox Faith.

REVERENCE FOR LIFE IS GIVEN TO US

Time spent on meaningful pursuits such as developing our talents and increasing our knowledge are worthy goals. However, the noblest use of time that will give meaning to our lives is practicing reverence for life by personal involvement with those who need our help desperately. True greatness lies in qualities of the heart, in charity and in love. Have you noticed that our happiest times are those in which we forget ourselves, usually in being kind to someone else?

MOVING IN THE RIGHT DIRECTION

by Metropolitan Anthony

We cannot partake deeply of the life of God unless we change profoundly. It is therefore essential that we should go to God in order that He should transform and change us, and that is why, to begin with, we must all become converts. Conversion in Latin and Hebrew means a turn, a change in the direction of things.

Conversion means that instead of spending our lives in looking in all directions, we should follow one direction only. It is a turning away from a great many things that we know are ultimately not good for us. The first impact of conversion is to modify our sense of values: God being at the center of all, everything acquires a new position and a new depth. All that is God's, all that belongs to Him, is positive and real. Everything that is outside of Him ultimately has no value or meaning.

But it is not a change of mind alone that we can call conversion. We can change our minds and go no further; what must follow is an act of will and unless our will comes into motion and is redirected God-wards, there is no conversion; at most there is only an incipient, still dormant and inactive change in us.

Repentance must not be mistaken for remorse, it does not consist in feeling terribly sorry that things went wrong in the past; it is an active, positive attitude, which consists in moving in the right direction.

It is made very clear in the parable of the two sons (Mt. 21 :28) who were commanded by their father to go to work in the vineyard. The one said, "I am going," but did not go. The other said, "I am not going," and then felt ashamed and went to work.

This was real repentance, and we should never lure ourselves into imagining that to lament one's past is an act of repentance. It is part of it, of course, but repentance remains unreal and barren as long as it has not led us to doing the will of the Father. We have a tendency to think that it should result in fine emotions and we are quite often satisfied with emotions instead of real, deep changes.

ON CHRISTIANS

From the Epistle to Diognetus / Written sometime before the 4th century

Christians are not distinguished from other men by country, language, nor by the customs which they observe. They do not inhabit cities of their own, use a particular way of speaking, nor lead an eccentric form of life... They live in their own countries,

but they do so as those who are just passing through. As citizens they participate in everything with others, yet they endure everything as if they were foreigners... They marry, like everyone else, and they have children... They share a common table, but not a common bed. They exist in the flesh, but they do not live by the flesh. They pass their days on earth, but they are citizens of heaven. They obey the prescribed laws, all the while surpassing the laws by their lives. They love all men and are persecuted by all. They are unknown and condemned. They are put to death and restored to life. They are poor, yet make many rich. They lack everything, yet they overflow in everything. They are dishonoured, and yet in their very dishonour they are glorified; they are spoken ill of and yet are justified; they are reviled but bless; they are insulted and repay the insult with honour; they do good, yet are punished as evildoers; when punished, they rejoice as if raised from the dead. They are assailed by the Jews as barbarians; they are persecuted by the Greeks; yet those who hate them are unable to give any reason for their hatred. To sum it all up in one word, what the soul is in the body, that is what Christians are in the world. The soul is dispersed through all the parts of the body, and Christians are scattered through all the cities of the world. The soul lives in the body, yet is not of the body; Christians live in the world, yet are not of the world.

PARISH AND COMMUNITY UPCOMING EVENTS

November

Saturday 5th:

- **PARISH BAZAAR**
3:30 P.M.—8:00 P.M.

Sunday 6th:

- **All Saints Church—Archpastoral Visitation**
9:30 Greeting of His Eminence
10:00 Hierarchical Liturgy
Celebratory Dinner with short program to follow
All are invited to celebrate this special day with our sister parish

Friday 11th:

- **REMEMBRANCE DAY**
Panachyda Service: 10:30 a.m.

December

Sunday 11th:

- **St. Andrew's College Feast Day**
9:30 Greeting of His Eminence
10:00 Hierarchical Liturgy
Celebratory Dinner with short program to follow
All invited to this special day

ІКОНА НА ОБКЛАДЕНЦІ ♦ ICON ON THE FRONT COVER
СВЯТИХ ОЦІВ 7-ГО ВСЕЛЕНЬСЬКОГО СОБОРУ

✠

HOLY FATHERS OF THE SEVENTH ECUMENICAL COUNCIL

WEBSITE

Visit our Cathedral website at **htuomc.org**. The site will provide news, information and event updates.

CHECK IT OUT!

Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral of the Holy Trinity

1175 Main Street Winnipeg, Manitoba
 Cathedral Office: 582-8946 Auditorium:582-7345 Fax: 582-4659
 Web page: htuomc.org

His Eminence Metropolitan YURIJ
*Archbishop of Winnipeg and the Central Eparchy,
 Metropolitan of All Canada*

Archpriest Gregory Mielnik, Dean
Office: 582-8946 *Residence:* 415-3166
E-mail: gmielnik@shaw.ca

ATTACHED CLERGY:

Rt. Rev. Protopresbyter Victor Lakusta –Chancellor UOCC
 Rev. Fr. Deacon Robert Hladiuk
 Rt. Rev. Protopresbyter Wolodymyr Sluzar –Priest Emeritus
 Rt. Rev. Protopresbyter John Melnyk –Priest Emeritus

Holy Trinity Office Hours are:

Monday: 9:00 AM – 3:00 PM /Secretary/
 Fr. Gregory: by appointment

THE CATHEDRAL FAMILY

CATHEDRAL PARISH COUNCIL

Dr. Gregory Palaschuk—President
 Res: 338-5301 Bus: 582-8946

BROTHERHOOD

Taras Monastyrski
 Res: 661-1125 Bus: 582-8946

SISTERHOOD

Rose Petras
 Res: 586-3672 Bus: 582-8946

CHURCH /SUNDAY/ SCHOOL

Dobr. Brenda Mielnik
 Res: 415-3166 Bus: 582-8946

OUTREACH COMMITTEE

Walter Manulak
 Res.: 222-3022 Bus: 582-8946

CATHEDRAL CHOIR

Lorraine Mischuk
 Res: 669-1071 Bus: 582-8946

SENIORS' GOLDEN AGE CLUB

Taras Monastyrski
 Res: 661-1125 Bus: 582-8946

UKRAINIAN MUSEUM OF CANADA

Winnipeg Collection
 Margaret Pestrak
 Res:334-5267 Bus: 582-1018

JUNIOR CYMK—U.O.Y.

Advisors:
 Michelle Kowalchuk Res: 663-2994
 Lorraine Mischuk Res: 669-1071

U. S. R.L. —TYC WINNIPEG BRANCH

Maurice Bugera—President
 Res: 694-9639 Bus: 582-8946

UWAC—LESIA UKRAINKA BRANCH

Margaret Pestrak—President
 Res:334-5267 Bus: 582-1018

**ORDER OF ST. ANDREW
 WINNIPEG CHAPTER**

Evhen Uzwyshyn
 Res:668-2824 Bus: 582-89 46

Holy Orthodoxy is the direct continuation of the Church of Jesus Christ and His Apostles, the Church of the Bible, the Church of the Creeds, the Church of the Fathers and the Church of the seven Ecumenical Councils.